

Princippet om at tegnbestanddele, der ikke har særpræg, ikke kan begrunde en risiko for forveksling, kommer endelig også til udtryk i Rettens praksis, hvorefter kundekredsen i almindelighed ikke opfatter en beskrivende bestanddel i et sammensat varemærke som et særpræget eller dominerende kendetegn i det helhedsindtryk, som et sammensat varemærke giver.

⁽¹⁾ EUT 2009 L 78, s. 1.

Appel iværksat den 24. december 2012 af Arbos, Gesellschaft für Musik und Theater, til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 25. oktober 2012 i sag T-161/06, Arbos, Gesellschaft für Musik und Theater mod Europa-Kommissionen

(Sag C-615/12 P)

(2013/C 63/21)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Arbos, Gesellschaft für Musik und Theater (ved Rechtsanwalt H. Karl)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten

- Dom afsagt af Retten den 25. oktober 2012 i sag T-161/06 ophæves i dens helhed, og Domstolen træffer afgørelse i sagen.
- Subsidiært hjemvises sagen til fornyet behandling ved Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har støttet appellen på et anbringende om tilsidesættelse af processuelle bestemmelser, idet den retsstridige anvendelse heraf førte til, at sagen ikke blev antaget til realitetsbehandling, hvilket skadede appellants interesser og indebar, at Retten tilsidesatte EU-retten.

Retten fastslog i dommen, at sagen ikke kunne antages til realitetsbehandling, da dens retsgrundlag ikke fremgik tilstrækkeligt klart af stævningen, og betingelserne i procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c), derfor ikke var opfyldt. Dette stemmer ikke overens med sagsakterne. Betingelserne i procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c), er blevet anvendt vilkårligt og i strid med bestemmelsens formål.

Derudover inddrog Retten overhovedet ikke appellantens forklaringer i svarskriftet eller bemærkninger til formalitetsindsigelsen i forbindelse med spørgsmålet, om sagen var velbegrunder i henhold til artikel 44, stk. 1, litra c), eller inddrog dem kun til brug for sin argumentation for deres mangelfuldhed, hvorved den afviste sagen fra realitetsbehandling i strid med procesreglementet og uden hensyntagen til nogen argumenter.

Ved at træffe en afgørelse om ikke at antage sagen til realitetsbehandling, som kunne og burde have været truffet og appelleret som sådan allerede i 2007, tilsidesatte Retten ethvert processuelt princip om forudsigelighed, gennemsigtighed og effektivitet. Dermed gav Retten ikke adgang til en fair og afbalanceret rettergang.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 2. januar 2013 — Cartier parfums — lunettes SAS og Axa Corporate Solutions Assurance SA mod Ziegler France SA, Montgomery transports Sàrl, Société Inko Trade SRO, Société Jaroslave Mateja og Société Groupama transport

(Sag C-1/13)

(2013/C 63/22)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Cartier parfums — lunettes SAS og Axa Corporate Solutions Assurance SA

Sagsøgte: Ziegler France SA, Montgomery transports Sàrl, Société Inko Trade SRO, Société Jaroslave Mateja og Société Groupama transport

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 27, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾ fortolkes således, at kompetencen for den ret, ved hvilken en sag først er anlagt, skal anses for fastslået, når parterne ikke har gjort gældende, at denne ret er inkompetent, eller når denne ret har erklæret sig kompetent ved en endelig afgørelse uanset af hvilken grund, herunder at klagemulighederne er udtømt?

⁽¹⁾ EFT L 12, s. 1.